

Arrest

nr. 112 001 van 15 oktober 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de gemeente DENDERLEEUEW, vertegenwoordigd door de burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 15 maart 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten van 30 januari 2013.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 29 mei 2013 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 september 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 september 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. BERTOUILLE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster diende op 3 september 2012 een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. Op 30 januari 2013 nam de gemachtigde van de burgemeester van de stad Denderleeuw een beslissing houdende weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing:

“De betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van burger van de Unie. Overeenkomstig artikel 51, § 1, eerste lid van het genoemd koninklijk besluit van 8 oktober 1981 beschikt de betrokkene over een bijkomende termijn van een maand, namelijk tot ... (dag/maand/jaar), om de vereiste documenten over te maken.

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van burger van de Unie :

0 De betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie; Volgende gevraagde documenten werden niet overgemaakt: attest niet ten laste - attest van onvermogen.

Uit de controle van de verblijfplaats blijkt dat de betrokkene niet verblijft op het grondgebied van de gemeente waar hij/zij zijn/haar aanvraag heeft ingediend ;

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer in drie maanden, in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie :

Het recht op verblijf wordt om redenen van openbare orde of nationale veiligheid geweigerd. Persoonlijk gedrag van de betrokkene waardoor zijn verblijf ongewenst is om redenen van openbare orde of nationale veiligheid :

de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen..."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan:

«De Burgemeester verklaart dat een «attest niet ten laste» en een «attest van onvermogen» niet werden overgemaakt.

a. Attest van onvermogen

Gezien verzoekster pas 21 jaar oud is, nooit heeft gewerkt en geen belastbare inkomen in Brazilië heeft ontvangen kan ze onmogelijk een dergelijk attest bekomen. Een attest dat verzoekster over geen onroerende goederen beschikt in Brazilië zal ze niet kunnen verkrijgen. In het algemeen is het nooit makkelijk om een negatief attest te verwerven. Dit geldt ook voor België. Uit de internet site www.vreemdelingenrecht.be blijkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken dit probleem erkent en verklaarde mondeling daar ook rekening mee te zullen houden. De gemeente Denderleeuw heeft hiermee klaarblijkelijk geen rekening gehouden. Derhalve is verzoekster van oordeel dat het niet indienen van een dergelijk negatief attest geen voldoende grond is om haar aanvraag aan een verblijf van meer dan drie maanden te weigeren.

b. Attest ten laste

Artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen werd geschonden luidt als volgt : «De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn.» De gemeentelijke Denderleeuw schendt hier haar motiveringsplicht. Het is echter niet duidelijk wat men bedoelt met «Attest ten laste». Indien men verwijst naar het feit dat ze «ten laste» is van haar moeder blijkt voldoende uit de stukken die door verzoekster aan de gemeente werden overgemaakt dat ze bij haar moeder woont en een opleiding volgt (stuk 4). Haar jonge leeftijd vormt ook op zich een bewijs dat ze zelf geen inkomsten heeft. Verzoekster heeft een stuk voorgelegd waaruit blijkt dat ze in Brazilië ten laste van haar vader was (stuk 5 a en b (vertaling)). Voor alle duidelijkheid voegt verzoekster ook de bewijsstukken met betrekking tot voldoende bestaansmiddelen overeenkomstig artikel 40 bis, §4 Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (stukken 6 a en b: overschrijving van 1234 BRL (circa 500 EUR) en overschrijving van 600 EUR). Bijgevolg is verzoekster van oordeel dat alle gevraagde documenten werden ingediend. Uit punten a en b blijkt dat artikel 40 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zowel artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen werden geschonden."

2.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk de motieven aan op grond waarvan de beslissing is genomen.

De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt de motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991.

In een eerste onderdeel stelt verzoekster dat het voor haar onmogelijk is om een attest van onvermogen uit Brazilië voor te leggen en dat het Bestuur dit probleem erkent en verklaarde daar ook mondeling rekening mee te houden. Volgens haar zou de gemeente Denderleeuw er geen rekening mee gehouden hebben.

Nergens uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster het Bestuur gemeld zou hebben dat het voor haar onmogelijk zou zijn een attest van onvermogen te bekomen, derhalve kan zij ook niet dienstig voorhouden dat het Bestuur mondeling verklaard zou hebben er rekening mee te houden.

In een tweede onderdeel stelt verzoekster dat het voor haar niet duidelijk is wat het Bestuur bedoelt met attest "ten laste".

Het volstaat te verwijzen naar de aanvraag van de verblijfskaart (bijlage 19~~ter~~), die verzoekster op 3 september heeft ingediend en waar vermeld staat dat zij volgende documenten diende voor te leggen: attest van onvermogen in het land van herkomst, bewijzen van storting in het verleden, bewijzen inkomsten gevestigde EU burger en bewijs niet ten laste van het OCMW.

In de bestreden beslissing wordt melding gemaakt van een "attest niet ten laste" doch niet, zoals verzoekster stelt, een "attest ten laste".

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt afdoende om welke redenen de gemachtigde van de gemeente Denderleeuw heeft geoordeeld dat het verblijf van meer dan drie maanden aan verzoekster diende te worden geweigerd.

De gemachtigde van de burgemeester oordeelde niet op kennelijk onredelijke wijze dat aan de verzoekende partij het verblijf van meer dan drie maanden diende te worden geweigerd, met bevel om het grondgebied te verlaten, omdat werd vastgesteld dat de verzoekende partij in gebreke bleef om een bewijs voor te leggen dat zij niet ten laste is van het OCMW en een attest van onvermogen.

De verzoekende partij verwijst in haar inleidend verzoekschrift naar bewijsstukken met betrekking tot de bestaansmiddelen, doch hieromtrent dient te worden opgemerkt dat deze stukken niet werden overgemaakt aan de gemachtigde.

Voor het beoordelen van de wettelijkheid van een bestuursbeslissing dient men zich te plaatsen op het ogenblik van het nemen die beslissing, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (cf. bv. RvS 30 maart 1994, nr. 46.794, R.A.C.E. 1994, z.p.). De regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen.

Bovendien wordt vastgesteld dat een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden alleen al kan genomen worden op grond van de bevinding dat één van de vereiste documenten niet werd voorgelegd. De verzoekende partij heeft nagelaten om een attest van onvermogen in het land van herkomst voor te leggen, en toont niet aan dat zij daartoe niet in de mogelijkheid verkeerde.

Zelfs indien de kritiek van de verzoekende partij aangaande het attest van onvermogen terecht zou zijn, dient te worden vastgesteld dat de overige motieven de aangevochten beslissing voldoende ondersteunen. De kritiek van de verzoekende partij heeft immers uitsluitend betrekking op een ten overvloede vermeld gedeelte van de motivering van de bestreden bestuurlijke beslissing. De verzoekende partij heeft immers ook nagelaten aan te tonen dat zij niet ten laste valt van het OCMW.

Het enig middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien oktober tweeduizend dertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC